

دانشنامه سیاسی

حجت الله اصلیل

دانشنامه سیاسی، داریوش آشوری. تهران، سهور وردی و مروارید، ۱۳۶۶.

دانشنامه سیاسی، مشتمل بر اصطلاحات سیاست عملی و نظری، ادامه فرهنگ سیاسی است که آن نیز به قلم مؤلف همین کتاب در سال ۱۳۴۵ انتشار یافت و با اقبال علاقه‌مندان رو به رو و چند بار تجدید چاپ شد. در جامعه ما فرهنگ نویسی به شیوهٔ ستی پیشینه‌ای دراز دارد، اما در رشته‌های گونه‌گون دانش‌های نوادر شکل نوین فرهنگ نویسی کمبودها فراوان و چشمگیر است و در علم سیاست هم که خود دانشی نویاست، این کمبود احساس می‌شود، فرهنگ سیاسی برای جبران این کمبود در زمان خود کوششی موفق بود و پیش از انتشار و پس از انتشار آن، چند کتاب در این زمینه انتشار یافت، اما هیچ یک از آنها ظاهراً موفقیت این کتاب را نداشت.

دانشنامه سیاسی در واقع تکامل یافتهٔ فرهنگ سیاسی است و شمار مدخلهای آن حدوداً پنجاه درصد بیشتر است. برخی از مدخلهای فرهنگ سیاسی حذف شده و در دانشنامه نیامده است و بسیاری از مدخلها مشروط‌تر شده است. سه مدخل

مارکسیسم ولیرالیسم و صهیونیسم نمونه مدخلهایی است که افزون بر شرح، بیشتر از حیث معنی و مضمون نیز دقیق تر بیان شده‌اند و مطالب تازه‌تری درباره آنها آمده است. مارکسیسم که در فرهنگ سیاسی "فلسفه تاریخ و نظریه سیاسی و اقتصادی کارل مارکس" معرفی شده بود، در دانشنامه سیاسی، صورت واقع بیانه‌تری یافته و نویسنده، تطورات و تحولات آن را در نظر گرفته است: "مارکسیسم نظریه‌ای در باب چگونگی تحول زندگی اجتماعی - تاریخی انسان و قانونهای حاکم بر آن" است. تأثیر و نقش انگلیس و نیز پیروان مارکس را در روسیه در پروردش و "پرکردن خلاء‌های آن و قالب گیری به صورت یک دستگاه جامع نظری" بر شمرده است. از سرچشمه‌های اندیشه مارکس و نظریه مارکسیسم، مثلاً از هگل و فوئر باخ و سوسیالیسم فرانسوی و ریکاردو و اقتصاددانان انگلیسی نام برد است. نویسنده، تحولات بعدی مارکسیسم و جناح بندهای درونی آن را شرح داده و از دگرگوینهای در این نظریه همچون "سوسیالیسم دموکراتیک" و "بازنگرشنگری" (تجدیدنظر طلبی) و چپ نو و مارکسیسم نو سخن گفته است. بدین سان به جای اینکه مارکسیسم را پدیده‌ای مجرد در اندیشه مارکس بداند (که در فرهنگ سیاسی تاحدی چنین بود) آن را نظریه‌ای معرفی کرده که در بستر تاریخی خود، دگرگوینه‌ای پذیرفته است و آنچه اکنون مارکسیسم شناخته می‌شود حاصل تحولات و تطورات تاریخی است که با اندیشه پایه‌گذار آن تفاوت دارد.

درباره لیرالیسم (آزادیخواهی) نیز بحثی گسترده دارد و از ریشه‌ها و سرچشمه‌های آن رویدادهای تاریخی و جنبش‌های فکری و سیاسی و اقتصادی و اجتماعی که به رشد و گسترش و شکل گیری آن کمک کرده یاد کرده است. بدین سان از جنبش بارونهای انگلیسی و امپای منشور بزرگ در ۱۲۱۵ میلادی که به محدود شدن اختیارات شاه انگلستان انجامید به عنوان زمینه تاریخی و از اندیشه‌های جان لاک به عنوان زمینه و آغاز فلسفی لیرالیسم یاد کرده، از تأثیر نوزاعی (رنساس) و جنبش اصلاح دینی، از جنگهایی که در بنیاد نظام زمینداری سنتی افکنده، از پیدائی سوداگران شهری و کشنهای علمی و شیوه نوین زندگی و دگرگوئی در اندیشه‌ها به عنوان عوامل مؤثر در شکل گیری لیرالیسم یاد کرده است. همچنین تحولات لیرالیسم را در سده‌های هجده و نوزده بر شمرده و آن را تا به روزگار ما پی گرفته است و فشار نیروهای جدید را که لیرالهارا به بازنگری در آیین

خود و پذیرش نظارت دولت تا حدودی واداشت، شرح داده است. اما از بحران اقتصادی سالهای ۱۹۲۹ به بعد و از نظریه جان مینیارد کینز اقتصاددان انگلیسی که برای جلوگیری از فروپاشیدن مبانی نظریه سیاسی - اقتصادی لیبرالیسم پذیرفته و به کار بسته شد یادی نکرده است.

دربارهٔ صهیونیسم نیز، بحث کتاب از آنچه در فرهنگ سیاسی آمده بود گسترده‌تر و دقیق‌تر است، بویژه از ماجراهای دریفسوس که در برانگیختن پیشوایان صهیونیسم مؤثر بوده یاد شده و این نکته مهم که فکر گزینش فلسطین به عنوان تنها جایگاه ممکن یهودیان از حییم وایزمن بوده است نه از هرسل در دانشنامه ذکر شده است. همچنین جنگ صهیونیستها با اعراب و تصرف زمینهای آنان و کشتار فلسطینیان و مبارزه متقابل اینان و اینکه اعراب و مسلمانان و کشورهای جهان سوم صهیونیسم را "متراffد با تجاوزگری و امپریالیسم" می‌دانند و اسرائیل را متعدد غرب در خاور میانه به شمار می‌آورند، از مطالعی است که جای خالی شان در فرهنگ سیاسی نمایان است. اینها نمونه مطالب گوناگونی است که با توجه به تغییرات و تفصیلات بسیار حتی ساخت و بافت نوشته را تغییر داده و به دانشنامه سیاسی بر سلف خود، رجحان بی‌چون و چرا بخشیده است.

از بویژگیهای دیگر کتاب، گرایش نویسنده آن به کاربرد واژگان فارسی است. آشوری دربارهٔ زبان فارسی بویژه به عنوان زبان علم، پژوهندهای کوشاست و حاصل پژوهشایش به صورت مقاله‌ها و سخنرانیها انتشار یافته است که در آنها گرایش آرام و سنجیده‌وى به کاربرد واژگان فارسی و نیز بهره‌گیری از پیشوندها و پسوندها آشکار است و این گرایش را در ترجمه آرمانتشهر [= یوتیپیا] اثر تامس مور بخوبی نشان داده است. در دانشنامه سیاسی نمونه‌های فراوانی از واژگان فارسی می‌بینیم که در ادبیات سیاسی و علوم اجتماعی تقریباً تازه می‌نمایند. این شیوه را چه بسی برعی، پسندیده ندانند، اما به اعتقاد ما در افزایش توانمندی نشر فارسی و پیدایی زبانی علمی اثری نیکو خواهد داشت.

اینک نمونه‌هایی از این گونه واژه‌ها:

تراز وحشت = تعادل وحشت

ترازمندی نیروها = تعادل قوا

فن سالاری = تکنولوگرasi

دژ سالاری	= جباریت = Tyranny
خدایگان سالاری	= دسپوتیزم = استبداد
دولت بهین دوست	= دولت کامله الوداد
مهان سالاری	= اریستوکراسی = حکومت اشراف
سرآمدان	= گزیدگان = الیت ها
سرور سیزی	= آنارشیسم
بزدان سالاری	= حکومت الهی = تئوکراسی
دریا بندان	= محاصره دریابی

اگرچه دژ سالاری با توجه به معنی "دژ" معنی "دژ" Tyranny یا جباریت را به مفهوم کهن آن می‌رساند، اما چون در این گونه حکومت، حاکم قدرت سیاسی را با زور قبضه می‌کند و بازور و ستم نیز فرمان می‌راند، "زور سالاری" که با معنی جباریت نیز منطبق است، شاید متناسب‌تر باشد و نیز خودکامگی را به جای خدایگان سالاری در برگردان دسپوتیزم مناسب‌تر می‌دانیم زیرا اگرچه خدایگان به معنی پادشاه و صاحب بزرگ (فرهنگ معین) است ولی معنی حاکم مستبد را که بدون محدودیت قانونی و عرفی فرمانروایی می‌کند بدرستی نمی‌رساند.

از آنجا که سیاست به موازات زندگی سیاسی انسان، در پویش و دگرگونی مدام است، واژگان و مفاهیم آن نیز تغییر می‌پذیرد و پیوسته در معرض خلق شدن، کهنه شدن و دگرگون شدنند و نیز تداخل مرزها در علوم سیاسی و اقتصاد و جامعه شناسی و حقوق... واقعیتی انکارناپذیر است، از این رو، نویسنده فرنگ سیاسی در این فراگرد بادشواریهایی روبروست. چه بسامفاهیمی از دسترس او دور بماند یا در گزینش واژه و اصطلاحی به دلیل اینکه آنرا در قلمرو دانش دیگری می‌داند دچار تردید شود.

در دانشنامه سیاسی نیز به رغم اینکه کتاب در قیاس با فرهنگهای مشابه خود غنی و پر بار است، هنوز جای واژگان و اصطلاحات چندی خالی است.
اینک چند نمونه:

(ضدیت با نفوذ کلیساي کاتولیک در سیاست)	Anti-Clerical
(دولت دیوان‌سالار)	Bureaucratic State

(تمرکز)	Centralization
(حقوق اساسی فرد شامل حقوق فردی و سیاسی)	Civil Rights
(بحران موشکی کوبا)	Cuban Missile Crisis
(نظام یک حزبی)	Single Party System
(سود همگانی)	Public Interest
(برنامه جدید)	New Deal
(گروههای فشار)	Pressure Groups

دانشنامه سیاسی روی هم رفته اثری است ارزشمند و زبان روشن و روش علمی نویسنده اش، آن را برای پژوهنده و خواننده دلپذیر و خواندنی ساخته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی